Daň a desátek

Daň - povinný příspěvek do státních příjmů, vybíraný vládou z příjmů pracovníků a zisků podniků nebo přidaný k ceně určitého zboží, služeb a transakcí

Desátek - 10 % roční produkce nebo výdělku, dříve vybíraný jako daň na podporu církve a duchovenstva

Pentateuch

A požehnán buď Bůh nejvyšší, který ti vydal do rukou tvé nepřátele. Dal mu desátky ze všeho. Genesis 14:20

Všechen desátek země, ať už ze semene země nebo z ovoce stromu, je Hospodinův; je svatý Hospodinu. Chce-li někdo něco ze svých desátků vyplatit, přidá k tomu pětinu. Desátek ze skotu nebo bravu, ze všeho, co prochází pod holí, bude svatý Hospodinu. Leviticus 27:30-32

Desátky však od synů Izraele, které obětují Hospodinu jako obětní dar, jsem dal Levitům, aby je dědičně obdrželi. Proto jsem jim řekl: Mezi syny Izraele nebudou mít dědictví. Toto mluv k Levitům a řekni jim: Když budete od synů Izraele brát desátky, které jsem vám od nich dal jako dědictví, budete z nich obětovat Hospodinu obětní dar, desetinu desátku. Tak i vy budete obětovat Hospodinu obětní dar ze všech svých desátků, které berete od synů Izraele, a z nich dáte Hospodinovu obětní dar knězi Áronovi. Numeri 18:24,26,28

A od válečníků, kteří vytáhli do boje, vybírejte Hospodinu daň, jednu duši z pěti set, z lidí i z skotu, z oslů i z ovcí. Numeri 31:28

A Hospodinův dar z ovcí byl šest set sedmdesát pět. A skotu bylo třicet šest tisíc, z nichž Hospodinův dar byl sedmdesát dva. A oslů bylo třicet tisíc pět set, z nichž Hospodinův dar byl šedesát jedna. A duší bylo šestnáct tisíc, z nichž Hospodinův dar byl třicet dva duší. A Mojžíš dal dar, to byl Hospodinův dar, Eleazarovi knězi, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi. Numeri 31:37-41

Tam budete přinášet své zápalné oběti, své oběti, své desátky, své oběti z rukou, své sliby, své dobrovolné oběti, prvorozené ze svého skotu a bravu. Tam budete přinášet vše, co vám přikazuji: své zápalné oběti, své oběti, své desátky, své oběti z rukou, všechny své vybrané sliby, které slíbíte Hospodinu. Nesmíš jíst ve svých branách desátky ze svého obilí, vína a oleje, prvorozené ze svého skotu a bravu, ani žádné ze svých slibů, které slíbíš, ani dobrovolné oběti ani oběti z rukou. Deuteronomium 12:6,11,17

Budeš odvádět desátek ze všech výnosů svého semene, které pole rok co rok vydá. Budeš jíst před Hospodinem, svým Bohem, na místě, které si vyvolí, aby tam přebývalo jeho jméno, desátky ze svého obilí, vína, oleje i prvorozených ze svého skotu i bravu, abys se naučil bát Hospodina, svého Boha, po všechen čas. Po třech letech vyneseš desátky ze svých výnosů téhož roku a uložíš je do svých bran. A přijde levita (neboť s tebou nemá podíl ani dědictví), i cizinec, sirotek i vdova, kteří jsou v tvých branách, a budou jíst a nasytí se, aby ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal ve všem díle tvých rukou, které budeš dělat. Deuteronomium 14:22-23,28-29

Slavit budeš Hospodinu, svému Bohu, svátek týdnů. Dobrovolný dar z tvé ruky přineseš Hospodinu, svému Bohu, jak ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal. Deuteronomium 16:10

Když se přiblížíš k městu, abys proti němu bojoval, vyhlas mu mír. A stane se, že když ti odpoví mírem a otevře ti, pak se stane, že všechen lid, který se v něm nachází, bude ti platit poplatky a bude ti sloužit. Deuteronomium 20:10-11

Až skončíš s odváděním desátků ze všech svých úrod třetího roku, což je rok desátků, a dáš je levitovi, cizinci, sirotkovi a vdově, aby jedli v tvých branách a nasytili se, Deuteronomium 26:12

Dějiny

Kananejské, kteří bydleli v Gezeru, nevyhnali. Kananejští tedy žijí mezi Efraimci až do dnešního dne a podléhají davům. Jozue 16:10

Když však Izraelci zesílili, začali Kenaance podrobovat nuceným povinnostem, ale úplně je nevyhnali. Jozue 17:13

Když Izrael zesílil, uvalil na Kananejce povinnost, ale úplně je nevyhnal. Zebulon nevyhnal obyvatele Kitronu ani obyvatele Nahalolu, ale Kananejci bydleli mezi nimi a stali se z nich daňovníky. Neftalí nevyhnal obyvatele Bet-šemeše ani obyvatele Bet-anatu, ale bydlel uprostřed Kananejců, obyvatel té země. Obyvatelé Bet-šemeše a Bet-anatu se jim však stali daňovníky. Amorejci však zůstali bydlet na hoře Cheres v Ajalonu a v Šaalbímu, ale ruka domu Josefova přemohla, takže se stali daňovníky. Soudců 1:28,30,33,35

Adoram byl nad úhradou daní a Jošafat, syn Achilúdův, byl kancléřem. 2 Samuelova 10:24

Achíšar byl nad domem a Adoniram, syn Abdův, nad davovými poplatky. 1 Královská 4:6

Jejich děti, které po nich v zemi zůstaly a které Izraelci nemohli zcela vyhladit, uvalil Šalomoun na ně otrockou povinnost až do dnešního dne. 1 Královská 9:21

Král Rechabeám poslal Adorama, správce platů, a celý Izrael ho ukamenoval, až zemřel. Král Rechabeám ho proto rychle vyzvedl na vůz a uprchl do Jeruzaléma. 1 Královská 12:18

Farao Néko ho dal do spouty v Rible v zemi Chamát, aby nekraloval v Jeruzalémě, a uvalil na zemi daň ve výši sto talentů stříbra a talent zlata. 2 Královská 23:33

Joakim dal faraonovi stříbro a zlato, ale zemi dal podle faraonového rozkazu vyměřit daň, aby mohl platit peníze. Od každého lidu země vybíral stříbro a zlato podle jeho daně, aby je dal faraonovi Nechoovi. 2 Královská 23:35

Všechen lid, který zbyl z Chetitů, Amorejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců, kteří nebyli z Izraele, ale jejich potomci, kteří po nich zůstali v zemi a které Izraelci nevyhubili, Šalomoun zavázal k odvádění daní až do dnešního dne. 2. Paralipomenon 8:7-8

Král Rechabeám poslal Hadorama, správce platů, a Izraelci ho ukamenovali, takže zemřel. Král Rechabeám ho však rychle vyzvedl na vůz a uprchl do Jeruzaléma. 2 Paralipomenon 10:18

I padl strach z Hospodina na všechna království zemí kolem Judy, takže nebojovali proti Jošafatovi. Někteří z Filištínů přinášeli Jošafatovi dary a stříbrné poplatky; Arabové mu také přinášeli brav,

sedm tisíc a sedm set beranů a sedm tisíc a sedm set kozlů. Jošafat se velmi rozmohl a vystavěl v Judsku hrady a města zásob. 2 Paralipomenon 17:10-12

Jakmile se roznesl ten rozkaz, Izraelci snesli hojně prvotiny obilí, vína, oleje, medu a veškeré úrody polí a hojně snesli desátky ze všeho. Izraelci a Juda, kteří bydleli v judských městech, snesli také desátky z volů a ovcí a desátky ze svatých věcí, které byly zasvěceny Hospodinu, jejich Bohu, a složili je na hromady. Věrně snesli obětní dary, desátky a zasvěcené věci. Nad nimi byl nadřízeným levita Kononiáš a jeho bratr Šimei druhý. 2. Paralipomenon 31:5-6,12

Toto je opis dopisu, který mu poslali, králi Artaxerxovi: „Tvoji služebníci, muži na této straně řeky, a v takovém čase.“ „Buď králi známo, že Židé, kteří od tebe vyšli k nám, přišli do Jeruzaléma, aby znovu postavili toto vzpurné a zlé město, vybudovali jeho hradby a spojili základy.“ „Buď nyní králi známo, že pokud bude toto město vystavěno a hradby znovu postaveny, nebudou platit mýto, poplatek a clo, a tak poškodíš královské příjmy.“ Ezdráš 4:11-13

Dopis, který jste nám poslali, byl přede mnou jasně přečten. Nařídil jsem a bylo provedeno pátrání a zjistilo se, že toto město od pradávna povstávalo proti králům a že v něm docházelo k povstání a vzpourám. Nad Jeruzalémem byli mocní králové, kteří vládli všem zemím za řekou; a bylo jim placeno mýto, daně a cla. Vydejte nyní rozkaz, aby těmto mužům zastavili stavbu a aby toto město nebylo stavěno, dokud ode mě nedostane další rozkaz. Ezdráš 4:18-21

Vydávám také nařízení, co máte udělat se staršími těchto Židů při stavbě tohoto Božího domu: Z královského majetku, z daní za řekou, ať se těmto mužům ihned vyplatí výdaje, aby jim nebylo bráněno. Ezdráš 6:8

Také vám oznamujeme, že na žádného z kněží, levitů, zpěváků, vrátných, netinejců a služebníků tohoto Božího domu nebude dovoleno ukládat mýto, poplatek ani clo. Ezdráš 7:24

Byli také ti, kteří říkali: „Vypůjčili jsme si peníze na královský tribut, a to za svá pole a vinice.“ Nehemjáš 5:4

A abychom prvotiny svého těsta a své obětní dary a ovoce všelijakých stromů, vína a oleje, přinášeli kněžím do komnat domu našeho Boha a desátky ze své půdy levitům, aby tito levité měli desátky ve všech městech, kde obděláváme. A kněz, syn Áronův, bude s levity, když levité budou vybírat desátky. Levité pak budou desátek z desátků odnášet do domu našeho Boha, do komnat, do pokladnice. Nehemjáš 10:37-38

V té době byli ustanoveni správci komor pro poklady, pro oběti, pro prvotiny a pro desátky, aby do nich shromažďovali z polí měst části zákona pro kněze a levity. Juda se totiž radoval z kněží a levitů, kteří čekali. Nehemjáš 12:44

A připravil mu velkou komnatu, kam předtím ukládali obětní dary, kadidlo a nádoby, desátky z obilí, mladého vína a oleje, které měly být dány levitům, zpěvákům a vrátným, a dary kněží. Celý Juda pak snášel desátky z obilí, mladého vína a oleje do pokladnic. Nehemjáš 13:5,12

Král Achašveróš uvalil daň na zemi i na mořské ostrovy. Ester 10:1

Proroci

Na jeho místě povstane výběrčí daní ve slávě království, ale za několik dní bude zničen, ani hněvem, ani bojem. Daniel 11:20

Pojďte do Bét-elu a páchejte přestupky, v Gilgalu rozmnožte přestupky a přinášejte své oběti každé ráno a své desátky po třech letech. Přinášejte oběť díkůvzdání s kvasem a ohlašujte a vyhlašujte dobrovolné oběti, neboť to se vám líbí, synové Izraele, praví Panovník Hospodin. Ámos 4:4-5

Může snad člověk okrást Boha? Vy jste oloupili mě. Říkáte si: V čem jsme tě oloupili? V desátcích a v obětech. Prokletím budete, neboť jste mě oloupili, celý tento národ. Přineste všechny desátky do zásobárny, aby v mém domě byl pokrm, a vyzkoušejte mě nyní v tomto, praví Hospodin zástupů, jestli vám neotevřu průduchy nebeské a nevyleji na vás požehnání, aby se tam nedostalo. Potrestám kvůli vám toho, kdo požírá, a nezničí plody vaší země, ani vaše vinná réva nezvrhne své plody dříve, než se na poli objeví čas, praví Hospodin zástupů. Všechny národy vás budou blahoslavit, neboť budete zemí rozkošnou, praví Hospodin zástupů. Malachiáš 3:8-12

Evangelia

Když přišli do Kafarnaum, přistoupili k Petrovi ti, kteří vybírali daň, a ptali se: „Váš Mistr neplatí daň?“ Řekl: „Ano.“ Když vešel do domu, Ježíš ho předběhl a řekl: „ Co si myslíš, Šimone, od koho vybírají králové země clo nebo daň? Od svých vlastních dětí, nebo od cizích? Petr mu odpověděl: „Od cizích.“ Ježíš mu řekl: „ Děti jsou tedy svobodné. Abychom je však nepohoršili, jdi k moři, hoď udičku a první rybu, která se uloví, vezmi. Až jí otevřeš ústa, najdeš minci. Vezmi ji a dej jí ji za mě i za sebe.“ Matouš 17:24-27

Farizeové tedy odešli a radili se, jak by ho nachytali. Poslali k němu své učedníky s herodiány se slovy: „Mistře, víme, že jsi pravdomluvný a učíš cestě Boží v pravdě a nestaráš se o nikoho, neboť nehledíš na osobu lidí. Řekni nám tedy, co si myslíš? Je dovoleno dávat císaři daň, či nikoli?“ Ježíš však poznal jejich zlost a řekl: „ Proč mě pokoušíte, pokrytci? Ukažte mi tu daň.“ Přinesli mu denár. On se jich zeptal: „ Čí je tento obraz a nápis?“ Řekli mu: „Císařův.“ Tehdy jim řekl: „ Dejte tedy císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Boží.“ Matouš 22:15-21

Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci, že dáváte desátky z máty, anýzu a kmínu, ale zanedbáváte to nejdůležitější v Zákoně: soud, milosrdenství a víru. To jste měli dělat a to nenechat bez povšimnutí. Matouš 23:23

A když k němu přišli, řekli mu: „Mistře, víme, že jsi pravdomluvný a nestaráš se o nikoho, neboť nehledíš na osobu lidí, ale učíš cestě Boží v pravdě. Je dovoleno dávat daň císaři, či ne? Máme dávat, či nemáme dávat? On však znal jejich pokrytectví a řekl jim: „ Proč mě pokoušíte? Přineste mi denár, ať se podívám.“ I přinesli ho. On se jich zeptal: „ Čí je tento obraz a nápis?“ Řekli mu: „Císařův.“ Ježíš jim odpověděl: „ Dejte císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Boží.“ A oni se nad ním divili. Marek 12:14-17

Ježíš se posadil naproti pokladnici a díval se, jak lidé házejí peníze do pokladnice. Mnozí bohatí házeli mnoho. Tu přišla jedna chudá vdova a vhodila dva haléře, což je haléř. Zavolal si své učedníky a řekl jim: „ Amen, pravím vám, že tato chudá vdova vhodila více než všichni, kdo házeli do pokladnice. Všichni totiž vhazovali ze svého nadbytku, ale ona ze svého nedostatku vhodila všechno, co měla, všechno své živobytí.“ Marek 12:41-44

I stalo se v oněch dnech, že vyšel od císaře Augusta dekret, aby byl po celém světě proveden sepis lidu. (A tento sepis byl poprvé proveden, když byl Cyrenius správcem Sýrie.) A všichni šli, aby byli sepsáni, každý do svého města. Také Josef se vydal z Galileje, z města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, (protože pocházel z domu a rodu Davidova), aby byl sepsán s Marií, svou zasnoubenou manželkou, která byla těhotná. Lukáš 2:1-5

Běda vám, farizeům, že dáváte desátky z máty, routy a všelijakých bylin a pohrdáte soudem a Boží láskou. To jste měli dělat a to nenechat bez povšimnutí. Lukáš 11:42

Dva muži vešli do chrámu, aby se modlili; jeden byl farizeus a druhý celník. Farizeus stál a takto se v duchu modlil: „Bože, děkuji ti, že nejsem jako jiní lidé: vyděrači, nespravedliví, cizoložníci nebo jako tento celník. Postím se dvakrát v týdnu, dávám desátky ze všeho, co mám.“ Celník stál zpovzdálí, ale nechtěl ani očí k nebi pozdvihnout, ale bil se do prsou a říkal: „Bože, buď milostiv mně hříšnému!“ Lukáš 18:10-13

I zeptali se ho: „Mistře, víme, že správně mluvíš a učíš, nehledíš na někoho, kdo by ho tvářil, ale učíš cestě Boží pravdivě. Je dovoleno dávat daň císaři, či ne?“ On však poznal jejich lstivost a řekl jim: „ Proč mě pokoušíte? Ukažte mi denár! Čí je to obraz a nápis?“ Odpověděli: „Císařův.“ On jim řekl: „ Dejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.“ Lukáš 20:21-25

A vzhlédl a viděl bohaté muže, jak házejí své dary do pokladnice. Viděl také jednu chudou vdovu, jak tam hází dva haléře. A řekl: Amen, pravím vám, že tato chudá vdova vhodila více než všichni ostatní. Neboť tito všichni z nadbytku svého vhazovali k obětem Božím, ale ona z nedostatku svého vhozela všechno, co měla k živobytí. Lukáš 21:1-4

I povstalo všecko jejich množství a odvedlo ho k Pilátovi. A začali ho obviňovat: „Tohoto člověka jsme přistihli, jak rozvrací národ a zakazuje dávat daně císaři, když o sobě říká, že je Kristus Král.“ Pilát se ho zeptal: „Ty jsi židovský král?“ On mu odpověděl: „ Ty to říkáš.“ Pilát tehdy řekl velekněžím a lidu: „Na tomto člověku nenacházím žádnou vinu.“ Lukáš 23:1-4

Po něm povstal za dnů sčítání lidu Juda Galilejský a strhl za sebou mnoho lidu. I on zahynul a všichni, kdo ho poslouchali, se rozprchli. Skutky 5:37

Listy

Neboť z této příčiny také platťe daň; jsou to Boží služebníci a neustále se o to starají. Odkládejte tedy všem, co jim patří: daň komu daň patří, clo komu clo, bázeň komu bázeň, čest komu čest. Římanům 13:6-7

A vskutku ti, kteří jsou z synů Leviho a přijímají kněžství, mají přikázání brát desátky od lidu podle zákona, to jest od svých bratří, ačkoli pocházejí z Abrahamových beder. Ale ten, který z nich nepochází, přijal desátky od Abrahama a požehnal tomu, kdo měl zaslíbení. A bez jakéhokoli rozporu je menší požehnán lepším. A zde dostávají desátky ti, kdo umírají, ale tam je dostává ten, o kom je svědectví, že žije. A jak mohu říci, i Levi, který přijímá desátky, platil desátky v Abrahamovi. Židům 7:5-9

Apokryfy

Lid vzal Joachaza, syna Joziášova, a ustanovil ho králem místo jeho otce Joziáše, když mu bylo třiadvacet let. Kraloval v Judsku a v Jeruzalémě tři měsíce. Egyptský král ho sesadil z kralování v Jeruzalémě a uvalil na zemi daň ve výši sto talentů stříbra a jeden talent zlata. 1 Ezdráš 1:34-36

Králi Artexerxovi, našemu pánu, tvým služebníkům, Rathumovi, spisovateli povídek, a Semellia, písaři, a ostatním členům jejich rady a soudcům, kteří jsou v Kelosýrii a Fenice. Nechť je nyní známo panu králi, že Židé, kteří od tebe vystoupili k nám, přišli do Jeruzaléma, toho vzpurného a ničemného města, staví tržiště, opravují jeho hradby a pokládají základy chrámu. Pokud bude toto město a jeho hradby znovu postaveny, nejenže odmítnou dávat daně, ale také se budou bouřit proti králům. 1 Ezdráš 2:17-19

Podobně i ti, kdo nejsou vojáky a nemají co do činění s válkami, ale věnují se zemědělství, když sklidí, co zaseli, přinesou to králi a nutí jeden druhého platit králi daň. 1 Ezdráš 4:6

Dále napsal všem Židům, kteří odešli z jeho říše do Židovstva, ohledně jejich svobody, že žádný úředník, žádný vládce, žádný pobočník ani pokladník nesmí násilím vniknout do jejich dveří; a že celá země, kterou drží, bude svobodná bez daní; a že Edomité budou odevzdávat židovské vesnice, které tehdy drží; a že se bude každoročně dávat dvacet talentů na stavbu chrámu, dokud nebude postaven; a dalších deset talentů ročně, aby se každý den udržovaly zápalné oběti na oltáři, neboť měli přikázáno obětovat sedmnáct; a že všichni, kdo odešli z Babylonu stavět město, budou mít volnou ruku, stejně jako oni i jejich potomci, a všichni kněží, kteří odešli. 1 Ezdráš 4:49-53

A muži v něm se oddávali vzpourám a válce. V Jeruzalémě byli mocní a draví králové, kteří kralovali a vybírali daně v Kelosýrii a Fenice. 1 Ezdráš 2:27

Přikázal jsem také, aby byl znovu celý vybudován a aby pečlivě dbali na pomoc židovským zajatcům, dokud nebude dům Hospodinův dokončen. A z daně z Celosýrie a Fenice ať se těmto mužům pečlivě dává část k obětem Hospodinu, to jest Zorobábelovi, místodržiteli, býků, beranů a jehňat. Dále obilí, sůl, víno a olej, a to neustále, každý rok bez dalších otázek, podle toho, jak kněží v Jeruzalémě oznámí, aby se to denně vynakládalo. Aby se oběti přinášely Nejvyššímu Bohu za krále a za jeho děti a aby se modlili za jejich životy. 1 Ezdráš 6:28-31

Přikazuji vám také, abyste od kněží, levitů, zpěváků, vrátných, chrámových služebníků a všech, kdo v tomto chrámu konají nějakou činnost, nevyžadovali žádnou daň ani žádné jiné poplatky. Nikdo jim nesmí cokoli ukládat. 1 Ezdráš 8:22

Ve všech svých darech projevuj veselou tvář a s radostí odevzdávej své desátky. Kazatel 35:9

A shromáždil mocné a silné vojsko a vládl nad zeměmi, národy a králi, kteří se mu stali dlužníky. 1 Makabejský 1:4

A když uplynuly dva roky, poslal král svého vrchního výběrčího daní do judských měst. Ten přišel do Jeruzaléma s velkým zástupem a mluvil k nim pokojná slova, ale všechno to byla lest. Když mu totiž uvěřili, náhle zaútočil na město, velmi ho zničil a vyhubil mnoho izraelského lidu. 1 Makabejská 1:29-30

Když však viděl, že peníze v jeho pokladech docházejí a že daně v zemi jsou malé kvůli svárům a moru, které na zemi přivedl zrušením starých zákonů, obával se, že už nebude schopen snášet dluhy ani dávat takové dary jako dříve, neboť převyšoval krále, kteří byli před ním. Proto, velmi zmatený, se rozhodl jít do Persie, aby tam vybral daně z zemí a nashromáždil mnoho peněz. 1 Makabejská 3:29-31

Přinesli také kněžská roucha, prvotiny a desátky a pobízeli Nazareje, kteří už dovršili své dny. 1 Makabejský 3:49

A že to byli muži velmi stateční. Bylo mu také řečeno o jejich válkách a ušlechtilých činech, které vykonali mezi Galaťany, a jak je dobyli a podrobili jim dary; a že svou chytrostí a trpělivostí dobyli celé místo, ačkoli to bylo od nich velmi daleko; a také krále, kteří proti nim přišli od nejzazších končin země, dokud je nepřivedli do zmatku a neutrpěli velkou porážku, takže jim ostatní každoročně dávali daně; a jak ho zajali živého a uzavřeli smlouvu, že on a ti, kteří budou vládnout po něm, budou platit velké daně a dávat rukojmí, a to, co bylo dohodnuto, 1 Makabejský 8:2,4,7

A nyní vás osvobozuji, a kvůli vám osvobozuji všechny Židy od daní, od cla ze soli a od korunních daní. A od toho, co mi náleží přijímat za třetinu semene a polovinu plodů stromů, osvobozuji to od dnešního dne, aby nebyly odebrány z judské země ani ze tří oblastí, které k ní budou přidány ze země Samaří a Galileje, od dnešního dne až navěky. Ať je také Jeruzalém svatý a svobodný i s jeho hranicemi od desátků i od daní. 1 Makabejský 10:29-31

Dále jsem svobodně propustil na svobodu každého Žida, který byl odveden jako zajatec z judské země do kterékoli části mého království, a chci, aby všichni moji úředníci odpustili daně i ze svého dobytka. 1 Makabejský 10:33

Jonatan pak krále požádal, aby Judeu osvobodil od daní, stejně jako tři oblasti a Samaří, a slíbil mu tři sta talentů. 1 Makabejský 11:28

A co se týče ostatních věcí, které nám patří, desátků a cel, které se nás týkají, jakož i solných jam a korunních daní, které nám náleží, to vše promiňujeme k jejich úlevě. 1 Makabejský 11:35

Odpouštíme vám jakékoli opomenutí nebo chybu, které jste se dopustili až do dnešního dne, a také korunní daň, kterou nám dlužíte. A pokud byla v Jeruzalémě placena nějaká jiná daň, nebude se již platit. 1 Makabejský 13:39

Nyní tedy vraťte města, která jste dobyli, a daně z míst, která jste ovládli za hranicemi Judska. Jinak mi dejte za ně pět set talentů stříbra a za škodu, kterou jste způsobili, a za daně z měst dalších pět set talentů. Jinak přijdeme a budeme proti vám bojovat. 1 Makabejská 15:30-31

Nikanor se tedy zavázal, že na zajatých Židech vybere tolik peněz, aby uhradil daň dva tisíce talentů, kterou měl král zaplatit Římanům. 2 Makabejský 8:10

Tak ten, kdo se ujal povinnosti vyplatit Římanům jejich daň prostřednictvím zajatců v Jeruzalémě, oznámil, že Židé mají Boha, který za ně bojuje, a proto jim nemůže být ublíženo, protože se řídí zákony, které jim dal. 2 Makabejský 8:36

Jašer

Kedorlaomer, král Elamský, odešel od rodin synů Chámových, bojoval s nimi a pokořil je. Vtáhl do pěti měst na té rovině, bojoval proti nim a pokořil je. Byla mu podřízena. Sloužili mu dvanáct let a dávali mu každoroční daň. Jašer 11:10-11

V pátém roce Abramova pobytu v kanaánské zemi se obyvatelé Sodomy a Gomory a všechna města té roviny vzbouřili proti moci Kedorlaomera, krále elamského. Všichni králové měst té roviny totiž dvanáct let sloužili Kedorlaomerovi a odváděli mu roční daň. V oněch dnech, ve třináctém roce, se proti němu vzbouřili. Jašer 13:11

Víme, že je zvykem králů vybírat každoroční daň od živých, ale ty to neděláš jen tak, ale i od mrtvých vybíráš daň den co den.“ Král odpověděl: „Tvé jméno se již nebude nazývat Rikajon, ale tvé jméno bude Faraon, protože jsi vybral daň od mrtvých.“ A dal mu jméno Faraon. Faraon Rikajon lstivě uzurpoval vládu nad Egyptem a vybral daň od všech egyptských obyvatel. Jašer 14:19,27,31

Abram a všichni, kdo k němu patřili, vyšli z potoka Micrajim a přišli do Egypta. Sotva vešli do městských bran, povstali proti nim strážní a řekli: „Dejte králi desátek z toho, co máte, a pak můžete vejít do města.“ Abram a ti, kdo byli s ním, tak učinili. Abram s lidem, který byl s ním, přišli do Egypta. Když přišli, přinesli truhlici, v níž byla ukryta Sáraj, a Egypťané tu truhlici spatřili. Královští služebníci přistoupili k Abramovi a řekli: „Co máš v této truhle, co jsme neviděli? Nyní otevři truhlici a dej králi desátek ze všeho, co je v ní.“ Jašer 15:8-10

Jákobovi synové jim přísahali, že se s nimi nebudou vměšovat. Přísahali jim také všichni kananejští králové a Jákobovi synové je od onoho dne učinili povinnými. Jašer 40:48

Celý Egypt byl pod Josefovou správou a Josef válčil se všemi okolními nepřáteli a pokořil je. Celou zemi a všechny Filištíny až k hranicím Kanaánu Josef podmanil a všichni byli pod jeho mocí a Josefovi dávali každoroční daň. A všechny země Filištínské, Kanaán, Sidon a na druhé straně Jordánu, přinášely Josefovi dary po všechny jeho dny. Celá země byla v Josefově rukou a přinášeli mu každoroční daň, jak bylo předepsáno. Josef totiž bojoval proti všem okolním nepřátelům a pokořil je. Celá země byla v Josefově rukou a Josef seděl bezpečně na svém trůnu v Egyptě. Jašer 58:8,12

I stalo se v osmdesátém čtvrtém roce, to jest v padesátém roce kralování Hadada, syna Bedadova, krále Edomského, že shromáždil Hadad všechny syny Ezauovy, připravil celé své vojsko, asi čtyři sta tisíc mužů, a vyrazil do země Moábské. Vydal se bojovat s Moábci a učinit z nich daň. Když všichni Midjánci padli v bitvě a Moábci unikli, Hadad učinil z Moábců tehdejší daň. Stali se jeho poddanými a odváděli každoroční daň, jak bylo nařízeno. Hadad se obrátil a vrátil se do své země. Jašer 62:6,13

Kikianus tedy vytáhl proti Aramu a synům východu, bojoval proti nim a porazil je. Všichni padli před Kikianem a jeho lidem zraněni. Mnohé z nich zajal a podmanil si je jako dříve. Utábořil se v jejich zemi, aby od nich jako obvykle vybíral daně. Kikianus bojoval proti Aramu a synům východu a podmanil si je jako dříve. Oni mu dali svou obvyklou daň. On se vrátil do své země. Jašer 72:4-5,11

Všichni synové východu se obrátili a ustoupili. Mojžíš a synové Kúšu je pronásledovali, pokořili je a uvalili na ně daň, jak bylo jejich zvykem. Aramejci byli pokořeni Mojžíšem a syny Kúšu a také odváděli svou obvyklou daň. Jašer 73:43,46

Abianus ustanovil v Edomu úředníky a všichni edomští synové se stali Abianovými poddanými a povinnými. Abianus se vrátil do své země Chitim. Za svého kralování shromáždil vojsko a táhl a bojoval proti obyvatelům Británie a Kernánie, synům Elizea, syna Javanova, a přemohl je a učinil z nich povinné dlužníky. Jašer 90:10,29

Jubilea

Jákob pak vstal časně ráno, čtrnáctého dne téhož měsíce, a dal desátek ze všeho, co s ním přišlo, z mužů i z dobytka, ze zlata i ze všech nádob i oděvů, dal desátek ze všeho. Jubileum 32:2

A odvedl desátek ze všech čistých zvířat a obětoval zápalnou oběť, ale nečistá zvířata nedal svému synu Levimu a dal mu všechny duše mužů. Levi pak vykonával kněžský úřad v Bethel před svým otcem Jákobem, přednostně před svými deseti bratry, a byl tam knězem. Jákob složil svůj slib. Tak odvedl desátek Hospodinu a posvětil ho, a stal se mu svatým. A proto je na nebeských deskách stanoveno jako zákon, aby ti, kdo odvádějí desátek, rok co rok jedli desátek před Hospodinem na místě, které je vyvoleno, aby tam přebývalo jeho jméno, a tomuto zákonu není omezen počet dní na věky. Toto nařízení je napsáno, aby se rok co rok plnilo jedením druhého desátku před Hospodinem na místě, které bylo vyvoleno, a aby z něj nic nezůstalo od tohoto roku do roku následujícího. Jubilea 32:8-11

Všechny desátky z skotu i ovcí budou svaté Hospodinu a budou patřit jeho kněžím, které budou před ním jíst rok co rok, neboť tak je ustanoveno a vyryto na nebeských deskách ohledně desátků. Jubilea 32:15

Zmocnil se jich a uvalil na ně daň, aby mu platili daň v podobě pětinásobku úrody jejich země. Vystavěl Robel a Tamnatares. Jubileum 34:8

Jákob pak poslal svým synům vzkaz, aby uzavřeli mír. Uzavřeli s nimi mír a vložili na ně jho otroctví, takže Jákobovi a jeho synům platili dary po všechny dny. A platili Jákobovi dary až do dne, kdy sestoupil do Egypta. Jubilea 38:12-13

Ztracené knihy Bible

I stalo se, že vyšel dekret od císaře Augusta, aby byli všichni Židé z Betléma v Judsku sečteni. Josef řekl: „Postarám se o to, aby mé děti byly sečteny, ale co mám dělat s touto dívkou? Stydím se, že ji sečtem jako svou manželku. A jestliže ji sečtem jako svou dceru, celý Izrael ví, že to není moje dcera. Až přijde čas Hospodinova ustanovení, ať udělá, co uzná za dobré.“ Osedlal osla a posadil ho na něj. Josef a Šimon ji následovali a dorazili do Betléma, asi na tři míle. Proroctví 12:1-5

Ve třech stech devátých letech Alexandrovy éry vydal Augustus nařízení, aby se všichni lidé vydali do své země, aby byli počítáni. Josef tedy vstal a se svou ženou Marií se vydal do Jeruzaléma a poté do Betléma, aby on i jeho rodina byli počítáni v městě svých otců. První evangelium o dětství Ježíše Krista 1:4-5

Zapomenuté knihy Edenu

V době, kdy naši otcové těšili se velkému míru skrze řádné dodržování Zákona a byli šťastní, takže Seleukos Nikanor, král Asie, schválil daň na chrámovou službu a uznal naši státní správu, právě tehdy nás někteří muži, jednající proti všeobecné shodě, zapletli do mnoha a rozličných neštěstí. 4 Makabejský 2:10

Toužím postavit hrad mezi nebem a zemí a chci, abys mi poslal moudrého a chytrého muže z tvého řad, který by mi ho postavil a odpověděl mi na všechny mé otázky, a abych mohl po tři roky platit daně a cla Asýrie. Příběh Achikara 4:2

Provokovali nás a přemohli nás, a mnoho lidí z naší země uprchlo do Egypta ze strachu před daněmi, které od nás egyptský král poslal vymáhat. Tehdy řekl králi: „Nehněvej se, můj pane! Půjdu do Egypta a vrátím faraonovi odpovědi, ukážu mu tento dopis a odpovím mu ohledně daní a pošlu zpět všechny, kdo utekli. A zahanbím tvé nepřátele s pomocí Nejvyššího Boha a pro štěstí tvého království.“ Příběh Achikara 5:5,7

Ale, můj pane králi, co jsi v něm řekl o daních Egypta za tři roky, nyní je stabilita království přísná spravedlnost. Jestliže vyhraješ a moje ruka nebude schopna ti odpovědět, pak ti můj pán král pošle daně, o kterých jsi mluvil. Příběh Achikara 5:24

A když faraon viděl, že ho Haiqár přemohl a vrátil mu jeho odpovědi, ihned se rozzlobil a přikázal jim, aby pro něj vybrali daně za tři roky a přinesli je do Haiqáru. Král se ho pak začal vyptávat, jak se mu dařilo s faraonem od jeho prvního příchodu až do jeho odchodu, a jak odpověděl na všechny jeho otázky a jak od něj přijal daně, výměny oděvů a dary. Král Sancherib se velikou radostí radoval a řekl Haiqárovi: „Vezmi si z této daně, co chceš, neboť to všechno máš v dosahu.“ Příběh Achikara 6:36,46-47

A neublížili jsme jim, stali se nám dlužníky a vrátili jsme jim jejich kořist. Judův zákon 1:49

Požádali nás o mírové podmínky a poradili se s naším otcem a my jsme je přijali jako daň. Dali nám pět set korů pšenice, pět set batů oleje a pět set měr vína, dokud nenastal hladomor, než jsme sestoupili do Egypta. Judův zákon 2:8-9